

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเชาว์อารมณ์ บุคลิกภาพแบบมาคิอาเวลเลียน และจริยธรรมในการทำงาน ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ลงทะเบียนไว้กับสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 362 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวน 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้วัดจริยธรรมในการทำงาน จำนวน 46 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้วัดเชาว์อารมณ์ จำนวน 44 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามวัดบุคลิกภาพแบบมาคิอาเวลเลียน จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .64

การวิเคราะห์ผลทำโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Window ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ผู้ประกอบการในประเภทกิจการที่แตกต่างกันจะมีเชาว์อารมณ์แตกต่างกัน และพบว่า กลุ่มประเภทการบริการมีเชาว์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ตนเอง การจูงใจตนเอง และด้านทักษะทางสังคม สูงกว่าประเภทกิจการการค้า และการผลิต
2. ผู้ประกอบการในประเภทกิจการที่แตกต่างกัน มีบุคลิกภาพแบบมาคิอาเวลเลียนไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ประกอบการในประเภทกิจการที่แตกต่างกัน มีจริยธรรมในการทำงานไม่แตกต่างกัน
4. องค์ประกอบของเชาว์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ตนเอง การจูงใจตนเอง และทักษะทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจริยธรรมในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่องค์ประกอบของเชาว์อารมณ์ด้านการจัดระเบียบอารมณ์ของตน และการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับจริยธรรมในการทำงาน
5. องค์ประกอบบุคลิกภาพแบบมาคิอาเวลเลียนด้านลักษณะเชิงสังคมที่โดดเด่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจริยธรรมในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบมาคิอาเวลเลียนด้านการขาดศรัทธาต่อความเป็นมนุษย์ และด้านเจตนาหลงมีความสัมพันธ์ทางลบกับจริยธรรมในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่องค์ประกอบของบุคลิกภาพ

แบบมาคือเวลาเลยด้านการแสวงหาความสุขไม่มีความสัมพันธ์กับจริยธรรมในการทำงาน

6. เซวณอรรถมนโดยรวมของผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกแบบมาคือเวลาเลย

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเซวณอรรถมน บุคลิกภาพแบบมาคือเวลาเลย และจริยธรรมในการทำงาน ของผู้ประกอบการ ดังนั้นองค์กรหรือหน่วยงานธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมฝึกอบรมพัฒนาเซวณอรรถมน เพื่อเสริมสร้างจริยธรรมให้เกิดขึ้นในหมู่ผู้ประกอบการ รวมถึงเสริมสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนให้เกิดจริยธรรมที่ดี และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรธุรกิจในระยะยาวต่อไป